

ƠN GỌI TU SĨ DÒNG NAM CÁT-MINH

... Ngay khi còn bé tí teo, Mẹ tôi đã dạy cho tôi biết làm dấu Thánh Giá. Hồi đó, tôi không ngừng hỏi Mẹ tại sao, nên người ta thường gọi đùa tôi tên "ngài Tại Sao". Nhưng cũng chính nhờ những thắc mắc "tại sao" ấy mà Mẹ tôi lợi dụng để dạy giáo lý cho tôi. Mẹ tôi nói cho tôi nghe về THIÊN CHÚA về Đức Chúa GIÊSU KITÔ và về Đức Bà MARIA. Mẹ nói: "Các Ngài hết mực yêu thương chúng ta, nên chúng ta hãy luôn luôn khẩn cầu các Ngài, như thể các Ngài hằng bảo bọc che chở chúng ta". Rồi đến Chúa nhật là ngày nghỉ. Mọi người phải đi nhà thờ tham dự THÁNH LỄ. Đó là thói quen mà ai ai trong giáo xứ cũng đều nhất mực thi hành. Tuy nhiên, anh tôi và tôi, chúng tôi cũng đến nhà thờ vào sáng Chúa nhật, không phải để tham dự THÁNH LỄ mà là để chơi đùa với các trẻ đồng lứa tuổi. Cứ thế cho đến ngày tôi rước lễ lần đầu vào năm lên 9 tuổi.

Một ngày, tôi đến chơi nhà cô tôi. Tôi đến nhằm lúc cả gia đình cô đang lần hạt Mân Côi chung. Khung cảnh này gây dấu ấn mạnh trong tâm trí tôi. Một lần khác, tôi đến thăm cô, nhằm lúc cô chuẩn bị đi lễ. Cô bảo tôi cùng đi. Đây là lần đầu tiên tôi đặt chân đến một thánh đường dâng kính "Đức Bà Cát-Minh" và do các Cha dòng Cát-Minh trông coi. Y phục của các cha dòng Cát-Minh lôi cuốn sự chú ý của tôi. Thế là tôi theo cô đến nhà thờ này nhiều lần khác nữa. Sau đó, Cha Sở mời tôi gia nhập đoàn ngũ các chú giúp lễ và tham dự các buổi gặp gỡ của Phong trào Giới trẻ Cát-Minh. Tôi đều đặn tham dự các buổi gặp gỡ này cho đến khi tôi học xong bậc trung học đệ nhị cấp.

Tôi gia nhập cộng đoàn các Linh Mục Cát-Minh để sống kinh nghiệm tu dòng Cát-Minh trong vòng 5 năm. Sau thời gian tu thử, tôi chính thức xin gia nhập tập viện vào tháng 9 năm 1991, cùng với ba bạn trẻ khác. Thời gian tập viện giúp tôi đào sâu ơn gọi tu trì, đặc biệt ơn gọi sống đời tận hiến trong Hội dòng Cát-Minh. Thời gian này cũng đào tạo nơi tôi cuộc sống chuyên chăm cầu nguyện, suy tư và hiểu rõ các giá trị đặc thù của dòng Cát-Minh.

Tất cả chặng đường ơn gọi tôi vừa kể, xem ra trôi chảy và dễ dàng. Nhưng thực tế không phải như vậy. Tuy nhiên, càng nhìn trở lại chặng đường đi qua, tôi càng cảm nghiệm bàn tay quan phòng của THIÊN CHÚA dẫn dắt. Và nhất là, tôi cảm nghiệm thế nào là sự trung thành của THIÊN CHÚA.

Tôi còn nhớ như in ngày tôi trình bày với thân phụ tôi ước muốn vào cộng đoàn ở Vico Equence để sống thử ơn gọi Cát-Minh. Ba tôi lạnh lùng trả lời:

- Tao cần hai anh em mày phụ giúp cho tiệm ăn. Tao không thể thuê người làm!

Nghe Ba cau có khó chịu tuyên bố thẳng thừng như thế, tôi đâm sợ hãi và nghĩ rằng:

- Thôi rồi, chấm dứt nguyện ước trở thành tu sĩ dòng Cát-Minh!

Đó là những ngày cuối cùng của bậc trung học. Tôi như người rơi vào bóng tối đen sì, không thấy đường đi, không có lối thoát. Đầu óc tôi hoang mang choáng váng. Tôi nghe giảng bài mà không hiểu gì. Nhưng tôi nhớ rõ vào giờ tôn giáo, giáo sư nói về Giao Ước mới giữa THIÊN CHÚA và loài người. Giáo sư nhấn mạnh:

- THIÊN CHÚA luôn trung thành với giao ước Ngài đã ký kết. THIÊN CHÚA hứa với ông Noê là sẽ không bao giờ làm chết con cái loài người nữa. Và Ngài minh chứng lời hứa này dọc theo dòng lịch sử con người.

Bài giảng của vị giáo sư môn tôn giáo làm xóa hẳn mây mù vây kín tâm hồn tôi lúc ấy. Một niềm hy vọng và sức sống mới nảy sinh trong tôi. Và điều lạ lùng hơn nữa là buổi chiều hôm ấy, khi tan học trở về nhà, tôi thấy Ba tôi đón tôi với khuôn mặt không lộ vẻ cau có. Người chỉ bình thản nói với tôi:

- Nếu con muốn gia nhập cộng đoàn tu thử, con cứ đi, nhưng Ba không lãnh trách nhiệm nào hết!

Câu nói của Ba tôi biểu lộ sự chấp thuận. Tôi rời gia đình và sung sướng ra đi theo tiếng THIÊN CHÚA kêu gọi, đáp lại Tình Yêu vô biên của Ngài.

Chứng từ của Thầy Beniamino Resta tu sĩ Cát-Minh (Pisa, Trung Bắc Ý).

... "Chúc tụng danh Chúa muôn muôn đời, vì Người là Đấng khôn ngoan và quyền năng. Người là Đấng làm cho tứ thời bất tiết chuyển vần, Người phế lập các vua, Người ban sự khôn ngoan cho các nhà thông thái, ban tri thức cho người hiểu rộng biết nhiều. Người mặc khải điều thâm sâu và bí ẩn: Người biết những gì ở trong cõi tối tăm, và ánh sáng ở với Người. Lạy Ngài là Chúa của tổ tiên chúng con, con cảm tạ và ngợi khen Ngài, vì Ngài đã cho con sự khôn ngoan và sức mạnh" (Sách Danien 2,20-23).

("La Madonna del Carmine", Settembre/1992, trang 22-24).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

